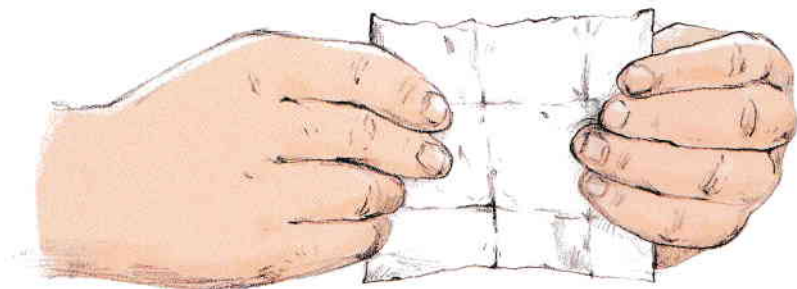

LBRIS

We know
books

Haiku SIBERIAN

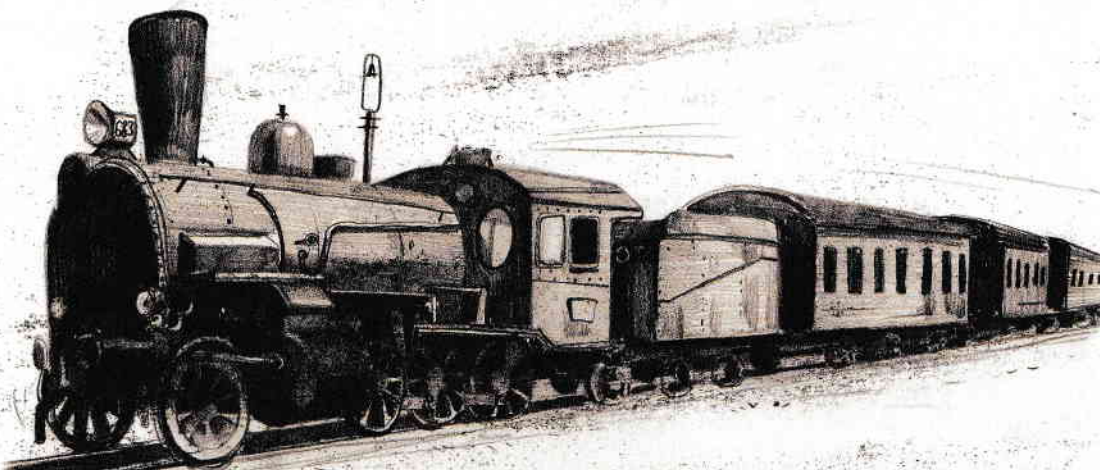
TEXT DE JURGA VILÉ
ILUSTRĂȚII DE LINA ITAGAKI
TRADUCERE DE ALINA NUCĂ

EDITURA FRONTIERA

2023

MĂ CHEAMĂ ALGIS. AM VREO
TREISPREZECE ANI, NICI EU NU MAI
ȘTIU EXACT. AM O SORĂ MAI MARE,
DALIA, CĂREIA ÎI PLACE LA NEBUNIE
SĂ TRICOTEZE. MIE-MI PLACE SĂ CÂNT
ÎN COR ȘI SĂ BAT LA TOBE. MULTĂ VREME,
MAMA N-A ȘCOS NICIUN CUVÂNT, APOI,
DUPĂ O CUMPLITĂ FURTUNĂ DE ZĂPADĂ,
ȘI-A RECĂPĂTAT GLASUL. TATA A MURIT †
ÎN LĂGĂR. DAR GÂNSACUL MEU, MARTIN,
MI-A RĂMAS ALĂTURI. ȘTIAȚI CĂ ÎN
SIBERIA NU CRESC MERE? NICI URMĂ
DE MERE ÎN SIBERIA! EU NU ȘTIAM...

LIBRIS We know books
ε ε ADIO, SIBERIA!

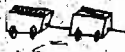

 TA-GA-DAM ~~###~~ TA-GA-DAM TA-GA-DAM...

„TRENUL ORFANILOR” NE ADUCE ÎNAPOI, ÎN
LITUANIA. NE ÎNTOARCEM ACASĂ. N-AM MAI
FOST ACASĂ DE MULȚI ANI, DE-ATÂTA AMAR DE
VREME PETRECUT ÎN SIBERIA, DEPARTE, TARE DEPARTE,
ÎN NORD. E CIUDAT, DAR ÎMI AMINTESC DE
LITUANIA DE PARCĂ AȘ FI PLECAT IERI. TOTUL
ÎMI PARE ATÂT DE AIEVEA, ~~MI~~ OAMENII, CASELE,
 CAII... CULORILE, PARFUMURILE,
SUNETELE... ÎN SIBERIA, NE ASCUNDEAM AMINTIRILE
PRIN UNGHERELE TAINICE ALE INIMII. DAR ASTĂZI
LE VOM REGĂSI PE TOATE, LE VOM VEDEA, SIMȚI
ȘI Auzi DIN NOU!

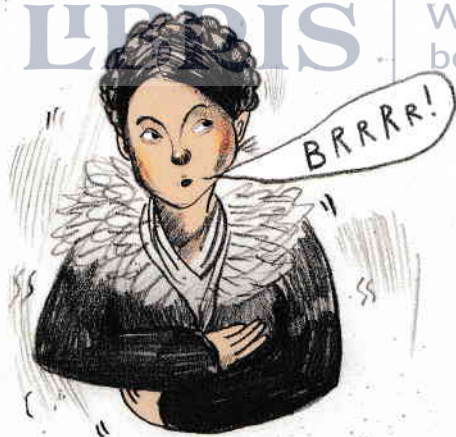
Ne însoțesc doi adulți: ELENA și PRANAS,
SALVATORII NOȘTRI. AU VENIT SĂ NE CAUTE
PÂNĂ LA CAPĂTUL PĂMÂNTULUI. AU TEANCURI
DE DOCUMENTE ȘI HÂRTII SEMNATE DE OAMENI
FOARTE IMPORTANȚI. ELENA ȘI PRANAS MIROS
A LITUANIA... MAI SUNT CU NOI ÎN TREN ȘI
CÂTEVA FANTÔME. NIMENI NU LE VEDE... ÎN AFARĂ
DE MINE. MĂ LA SOMNUL. SIBERIA M-A OBOȘIT
PESTE MĂSURĂ...

TA-GA-DAM TA-GA-DAM ~~###~~ TA-GA-DAM...

 TA-GA-DAM...

LEBIS

We know
books

CORUL „SEMINȚELE DE MERE”

CEVA MAI
VEZEL NU ȘTIȚI SĂ
CÂNȚAȚI, COPIL?

HA!, TREZEȘTE-TE!
CÂNTĂ COPILII!

DOMNUL
MOROCĂNOS...

AM ÎNIMA
GREA, ELENA...

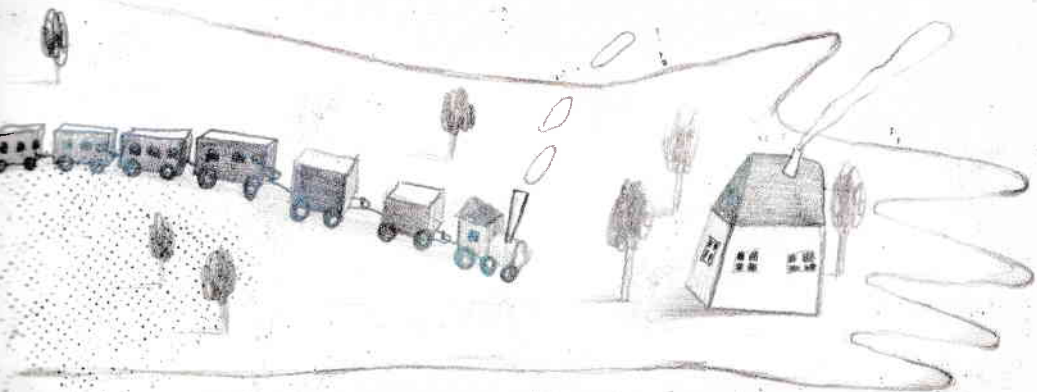
De ce? ÎI DUCEM
PE COPILII ACAAȘĂ.
MISIUNE ÎNDEPLINITĂ.

MISIUNE ÎNDE-
PLINITĂ? DAR MAI
SUNT ATÂȚIA!

LEGĂNAT DE ZGOMOTUL ROTILOR DE TREN CARE
NE POARTĂ SPRE CASĂ, ADORM ȘI-MI ADUC
AMINTE CUM A ÎNCEPUT TOTUL.

ALBINE și LICURICI

ÎNTR-O SÂMBĂȚĂ,
MAMA A PUS
FAȚA DE MASĂ
DE SĂRBĂTOARE.

TATA ȘI-A RĂSUCLT MUSTATA,
ȘI-A RIDICAT PRIVIREA SPRE
CER, DE FAPT SPRE TAVAN,
ȘI A SPUS:

ȚI MULȚUMIM,
DOAMNE, PENTRU
ACEASTĂ MASĂ! DACĂ
POT, DĂ-ȚI ADELEI
NIȘTE NORI PUFOȘI,
CAR URSELE DĂ-ȚI LA
LOC GLASUL. ȘI-ȚI
MULȚUMIM PENTRU
ALBINELE CARE PICURĂ
MIERE ÎN VLATA
NOĂSTRĂ.

ADELA †

DUPĂ MASĂ, AM ADUNAT
MIERE ȘI AM VERIFICAT
ȘTUPLII.

HMMM,
MUCEGAI.
ROȚUL PESEMNE
CĂ A OBOȘIT.
TREBUIE
SĂ ADUC
NIȘTE
REGINE
MAI
TINERE.

ȘI CELE BĂTRÂNE
UNDE SE DUC?

ÎN RAIUL
ALBINELOR.